

Erőnk felett való az Út

Teljes meggyőződéssel vallom, hiszem, hogy az utolsó idöket éljük, és ez már a lényegre tartás, a **célratartás idöszaka**. Ahogy sokszor elmondtam, elmondom: szemünket a Hegyre emeljük, és a völgyben rohanunk a cél felé.

Annyi mindent kéne egyszerre: Gyümölcsöt kell teremnie a Szellemnek **bennem**, gyümölcsnek kell megjelennie **általam**, és gyümölcsöt kellene **körülöttem** is megjelenni. Ebben a 3as koordinátarendszerbe kell gondolkodnunk. Egyre nagyobb lesz és nyilvánvalóbb az ellenszél, egyre inkább az Isten Beszédére kell beleyökerezned, minden körülmény ellenére. **Isten írott és aktuálisan szölt beszéde a vezérfonal**, alap.

Ehhez az Úr adott hitet, hit-kezdöcsomagot, amivel sáfarkodnunk kell, adott talentumokat, szellemi ajándékokat, adta a Testet – gyakorlatilag a helyit, szellemileg az egészet- és adta Szellemét, Aki összehangolja ezek használatát. És adni akar eröt is, kenetet és kulcsokat is-ördögi tervek, helyzetek lerontására.

2Kor 4:15 Mert minden ti értetek [van], hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást böségessé tegye az Isten dicsöségére. **2Kor 4:16** Azért nem csüggedünk; söt ha a mi külsö emberünk megromol is, a belsö mindazáltal napról - napra újul. **2Kor 4:17** Mert a mi **pillanatnyi könnyü szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsöséget szerez nekünk**; **2Kor 4:18** Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Minden Isten gyermekei miatt van: nap miattunk kel fel, a gazdaság miattuk működik még, miattunk van még aratás, van még víz. Isten miattunk tőr és vár jelenleg is, beleértve azokat, akik még nem születtek meg. Máskülönben már rég eljött volna az Ítélet Napja. De a miattunk, nem azt jelenti, hogy értünk, **sokkal inkább a jövőbeni helyzetünkért. Ezért MINDENT felhasznál az Atya, hogy bennünket elő-felkészítsen.**

1Thess 4:17 Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhökön az Úr elébe a levegöbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk. **1Thess 4:18** Annak okáért **vigasztaljátok egymást e beszédekkel.**

Vigasztalni kell egymást, hogy ha a pillanatnyi szenvedésedben kitartasz, az igen-igen nagy jutalmat szerez neked, örökkévalót és megdicsöíti Istent.

1Thess 5:5 Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! **1Thess 5:6** Ne **is aludjunk** azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és **józanok**. **1Thess 5:7** Mert akik alusznak, éjjel alusznak; és akik részegek, éjjel részegednek meg. **1Thess 5:8** Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, **felöltözvén a hitnek és szeretetnek mellvasába**, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe. **1Thess 5:9** Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget szerezzünk a mi Urunk Jézus Krisztus által, **1Thess 5:10** Aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár aluszunk, együtt éljünk ö vele. **1Thess 5:11 Vigasztaljátok azért egymást**, és építse egyik a másikat, amiképpen cselekszitek is.

Ebben a nehezölö világban, egyszerűen, muszáj bátorítani a másikat, és muszáj bátorítást kapni másoktól. A bátorítás alapja pedig, hogy: az Úr Jézus visszajön értünk, tarts ki, söt, ha

már itt vagyunk, lőjük még egyet oda az ellenségnek. **Igazi Vietnámi helyzet, nem terminálban várakozunk, hanem lövészárokból.** Csakhogy, hogy ezt a hasonlatot folytassam, mi az Úr hadserege vagyunk, kitakarítjuk a Bűnt magunkról, családjainkból, környezetünkben. És ez **nagyon fárasztó, kiégető tud lenni, ha elfelejtöd, hogy miért tesszük,** vagy **elfelejtetik veled, hogy ha kitartasz győzni fogsz!** Azért élünk, hogy élő tanúbizonyságai legyünk az Úr Jézusnak és az Ő Királyságáról, azért küzdünk, hogy a Királyság megjelenjen közöttünk.

Ján 12:31 Most van e világ kárhoztatása; most **vettetik ki e világ** fejedelme: **Ján 12:32** És én, **ha felemeltetem** e földről, mindeneket magamhoz vonzok.

És tudod, h mikor volt ez a pillanat? Mikor Jézus felismerte, hogy na most jött el az idő, hogy fizikálisan is letegyem az életem. Ez ugyan halállal kezdődik, lemondással, de dicsőség és a feltámadással folytatódik és azzal, hogy e világ fejedelemsége kivettetik az életemből! Ez egy szellemi alapelv a hívő tanítványok életében is. Van egy pont, mikor Isten arra hív, hogy gyakorlatilag is add át a vezetést Neki, tedd le az életed. Neked nem a feleséged, férjed, főnököd, pásztorod, vagy akár te magad vagy az ellenség, hanem a Sátán! De egyetlen útja módja van a kidobásnak. Ha meghalsz.

Márk 8:34 A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítván, monda nekik: Ha valaki én utánam akar jöni, **tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét,** és kövessen engem. **Márk 8:35** Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én értem és az evangéliumért, az megtalálja azt. **Márk 8:36 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?** **Márk 8:37** Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért? **Márk 8:38** Mert valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyellni fogja azt, mikor **eljö az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.**

Mi egy **dicsőséges Királyt, dicsőséges Királyságot szolgálunk,** és arra készülünk, hogy dicsőségben visszatérünk a földre, hallelúja, de most, ma, itt a földön kell döntened, hogy a pillanatnyi földi dicsőséget, kényelmet – lelki, testi- választod, vagy az örökkévalót. Minden egyes döntésed, ami magad, testi lelkiséged ellen hozol Jézus felemeltetéséért, az aranybetűkkel van felírva a mennyei könyvelésben és erőket, mennyei erőknek is a leszállópályájává tesz téged, rajtad maradhat a menny-kenete.

És tudom, hogy sokan harcoltok a bűnnel, a körülményekkel, magatokkal, keresitek a fogást, hogy mit is kellene tennem, és **ebben elfáradtok.** Sokadik ima, sokadik böjt, sokadik nekirugaszkodás-és még mindig ugyan az vagy. Meg a helyzet is. De ez nem igaz. Ez csak a látszat. A valóság az, hogy van, mikor ki kell fáradni, mert van, mikor csak így tudjuk elengedni a dolgokat. **Van jó és rossz elengedés.** A jó az, mikor az Úr kezébe teszem le a dolgokat végleg. Legyen meg az akaratod. Nem **az ördögnek, a világnak adom meg magam, - az a feladás -, hanem az Úrnak – ami az átadás.**

Van, mikor a rendszer, varázslás, e világ rendszere **olyan erős, hogy egyszerűen elveszítjük a látást,** hogy győztünk és győzni fogunk, helyette megijedünk és rohanunk, rohanunk - de aztán kifáradunk, elcsüggedünk.

1Kir 19:1 És Akháb elbeszélé Jézabelnek mindazokat, amelyeket Illés cselekedett és a többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat fegyverrel. **1Kir 19:2** És követet küldte Jézabel Illéshez, mondván: Ezt cselekedjék velem az istenek és úgy segíljenek, ha holnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te életeddel, mint ahogy [te cselekedtél] azoknak életekkel

mind egyig. 1Kir 19:3 **Amit mikor megértett, felkelvén elméne, [vigyázzván] az ő életére.** És méne Beersebába, amely Júdában volt; és ott hagyá az ő szolgáját. **1Kir 19:4** Ő pedig elméne a pusztába egynapi járóföldre, és elmenvén leüle egy fenyőfa alá, és könyörgött, **hog** **[hadd] haljon meg, és monda: Elég! Most óh Uram, vedd el az én lelkemet; mert nem vagyok jobb az én atyáimnál!**

Annyira ismerős ez a történet. A sikeres, az Istent igen komolyan, lendületesen követni kezdő Illés a jó és hatalmas kezdet után egy fa alatt gubbaszt és meg akar halni. Mi történt? **Látást vesztett.** Illésnél is, nálunk is az **Istenben való bizalom hiánya szétterült a lelkén és az a hit is szétfoszlik, hogy képes lesz megfutni a hit-pályát.** Ez egy tipikus megfáradás, kiégés helyzet. Péter valahogy így ment vissza dolgozni a tengerre a feltámadás után. Járt gyülibe, dolgozott, de a vízenjárás már a múlté.

1Kir 19:5 És lefeküvék és elaluvék a fenyőfa alatt. És íme angyal illeté őt, és monda neki: **Kelj fel, egyél.** **1Kir 19:6** És mikor körülnézett, íme fejénél vala egy szén között [sült] pogácsa és egy pohár víz. És evék és ivék, és *ismét lefeküvék.* **1Kir 19:7** És az Úr angyala eljött másodszer is és megilleté őt, és monda: **Kelj fel, egyél; mert erőd felett való utad van.** **1Kir 19:8** És ő felkelt, és evett és ivott; és méne annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hórebíg. **1Kir 19:9** És beméne ott egy barlangba, és ott hála. És **íme lón az Úrnak beszéde ő hozzá,** és monda neki: Mit csinálsz itt Illés?

Ami Illéssel, ami benne történt azt jól megmutatja máshol az Ige:

Ézs 40:30 Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; **Ézs 40:31** De akik az Úrban bíznak.”

Ez a két dolog szorosan összetartozik egymással: **a megfáradás, ellankadás és az Úrban/az Ő dolgaiban való bizalom megrendülése.** Az autó kereke, ha a benzin kifogy belőle, egy ideig még tovább gurul, de egyre lassabban, „megfárad”, és nem bír továbbmenni.

Az erőfeletti úthoz erőfeletti erőhöz van szükség. És ha a bizalom, a kapcsolat, a felülről való megszakad, azonnal kezd hatni, működni az alulról való szellemi befolyás, ami elcsüggeszt, elkedvetlenít, ami azt mondja, amit Illésnek: Elég! Igen: az ördög a körülményeinken át, a testi-lelki adottságainkon át szüntelenül arra inspirál, hogy vonulj vissza, szabd kisebbre a követelményeidet magaddal szemben, ne akarj szembeszállni a világgal, hiszen gyenge ember vagy! Képtelen vagy, belebuksz, kíméld magad! Hagyd abba! Nincs értelme! És így előáll az a homályos, látást vesztett állapot, mint Illésé, mely **csak a körülményeket és a saját adottságait látja az életben, de a lehetőséget nem! Csak azt látja, ami van, az akadályt, a nehézséget, csak a saját erőtlenségét, de nem azt, amivé lehetne a Krisztus ereje által!**

Amit az angyal mond Illésnek, mondja neked is és nekem is: testvérem, látod már, hogy ez az Út, amin járnunk kell- **ez a mi erőnkön felüli út.** Sosem volt másféle, csak sokáig gondoltuk, hogy meg tudjuk saját erőből futni. Még akkor is így gondoljuk, mikor úgy érezzük, h persze, persze, tudom, tudom- csak a Szellem ereje által. De Isten, jobban látja a szíveinket, és kegyelmesen megengedi, hogy lerogyjunk. Csüggedten ülsz? Elvesztettnek tűnik minden? Csak túl akarod élni? Akkor most hozzád szólok. Kiváló társaságba kerültél: Illés. Mózes. Jákób. Dávid. Aszaf. Péter. Pál. Futottak, aztán egy ponton ők is eljutottak ide, hogy mi értelme? Nem megy. Testvérem: az Atya azt akarja a szívedbe, szívünkbe vésni ekkor, hogy örül neki, hogy jó útra léptél, hogy jól akarod csinálni, **de értsd meg, hogy a függetlenség, az önállóság a jó úton is zsákutcává válik. Bíznod kell Istenben végig.** Az Ő szeretetében és

hatalmában, bölcsességében és **személyes irántad való kapcsolatában**, és a bizalom azt jelenti, hogy az Ő szavának engedek, attól függök, h Ő mit mond!

A kereszténység egy emberi erőt meghaladó út, lehetetlen saját jóságból, szentségből stb. megfutni. Honnan vesszük az erőt? **Gyűjts erőt- Isten beszédéből, a kenyérből, az élet kenyéréből: Jézusból.** Illésnek is Szót hozott az angyal.

Egy rendkívül hasonló helyzet történt az egész választott néppel korábban:

4Móz 21:1 Mikor pedig meghallotta a Kananeus, Arad királya, aki lakozik vala dél felől, hogy jön Izrael a kémeknek útján: megütközék Izraellel, és foglyokat ejte közülük. **4Móz 21:2** Fogadást tőn azért Izrael az Urnak, és monda: Ha valóban kezembe adod e népet, eltörlöm az ő városait. **4Móz 21:3** És meghallgatá az Úr Izraelnek szavát, és kézbe adá a kananeust, és eltörlé őket, és azoknak városait.(!) És nevezé azt a helyet Hormának. **4Móz 21:4** És elindulának a Hór hegyétől a veres tengerhez vivő úton, hogy megkerüljék Edom földét. **És a népnek lelke megkeseredék útközben.** **4Móz 21:5** És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: **Miért hoztatok fel minket Egyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány eledelt utálja a mi lelkünk.** **4Móz 21:6** Bocsáta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izrael népéből. **4Móz 21:7** Akkor méne a nép Mózeshez, és mondának: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és te ellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozék Mózes a népért. **4Móz 21:8** És monda az Úr Mózesnek: **Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon.** **4Móz 21:9** Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltűzé azt póznára. És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada.

Ami nagyon érdekes ebben a történetben, hogy ez a megkeseredés egy győzelem után történt. A sokadik Isteni beavatkozás, győzelem, bizonyosság után. És még is megkeseredtek az emberek. Mi volt itt is a megoldás a megkeseredés, kiégés, lelkiség ellen? Nézz fel arra a Jézusra, Aki megharcolta ezt, Aki legyőzte, és Aki téged is át tud ezen kísérni az Atyához.

Ézs 40:26 Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg, ki teremté azokat? Ő, aki kihozza seregüket szám szerint, mindnyáját nevéen szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjuk sincsen. **Ézs 40:27 Miért mondod Jákób és szólsz ekként Izrael: Elrejtetted az én utam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?** **Ézs 40:28** Hát nem tudod-e és nem hallottad-e, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsessége! **Ézs 40:29 Erőt ad** a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja. **Ézs 40:30** Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; **Ézs 40:31** De akik **az Úrban bíznak**, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!

Nincs vége testvérem, nincs vége. **Egy úton vagy, ahol épp összeestél, ennyi történt.** Ha vége lenne, már a mennyben lennél. De Isten küld küldötteket, embert, szót, angyalt, ígét, hogy tovább haladj, mert szólni fog hozzád. És az majd helyre tesz.

A vigasztaló ebben a történetben mégis az, hogy Illés prófétának **éppen ebben a testi-lelki elesettségében hangzik az Úr parancsa: Kelj fel és egyél, mert erőd felett való utad van!** Lásd meg Illés, hogy magadban bizony csak ilyen gyenge vagy te is, mint bármelyik másik ember. Igazad van: nem vagy jobb az atyáidnál, másoknál, őseidnél: ember vagy! **Nem a te kiválóságod tesz alkalmassá erőd felett való útra, hanem én, és amit én adok .**

Kelj fel és egyél! - Kelj fel: ezt mondja nekünk is, add magad a kezembe! Bízd rám magad! - És egyél: olyan életre vagy elhivatva, amit rendkívüli, természetfeletti erő nélkül nem tudsz

megvalósítani! Egyél! Mit? Jézus azt mondja: Én vagyok az életnek kenyere. A keresztyén életnek a tápláló ereje. Vedd magadba, dolgozd fel magadba, mint az ételt: Krisztust!

Jézus az Ő követőire a legsodálatosabb feladatot bízta. A feladat, hogy kapui legyünk, csatornái legyünk a Mennyei Királyságnak, hogy bejöjjön az Isten Királyi Rendje. **Ez az új rend: Isten Királysága a földön.** Ezt kell hirdetnünk, bemutatnunk és tanítványozni erre az új rendre a népeket. A mi feladatunk, hogy az emberi létet minden vonatkozásában Krisztusivá tegyük. És ebben az átalakulásban benne foglaltatik az életünk egész teljessége, a belsőéletünkkel és a külsőéletünkkel.

Ez emberi erővel reménytelen, hiábavaló kísérlet, és bukásra van ítélve. Merd hinni, hogy **a Megváltónknak az erejéből futja arra, amire a magad emberi képessége nem elég!** Merd hinni, hogy a bűneid legyőzésének, az erőd felett való utadhoz neked is megadja a szükséges erőt és a kielégítő táplálékot! **Épp ez teszi értékessé a keresztyén életet, hogy megoldhatatlan problémák elé állít folytonosan, de éppen az teszi nagyszerűvé, hogy ezek a problémák kizárólag Jézus Krisztus által oldhatók meg!**

A legjobb rész még hátra van, kelj fel testvérem, bátorodj és indulj neki újra, a Királyság uralmának növekedésének sosem lesz vége, a Te életed foglalata, kerete a Királyság, az Út amin járnod kell Isten Beszéde, és a cél, az Atyai Ház. Oda tartunk.

Dicsőség Istennek!